

Je smutné, že přišel den, kdy na Milana Šamánka můžeme už „jenom“ vzpomínat. Konec dubna 2020 přinesl i konec jeho neuvěřitelného a plného života. Během prvních hodin po oznámení Milanova odchodu jsme si mohli přečíst řadu krásných slov o něm; moc lidí mělo a má potřebu se s Milanem rozloučit slovy. Dozvěděli jsme se z nich, čeho všeho Milan v životě dosáhl, komu pomohl profesně i lidsky, co znamenal a znamená pro pediatrii, kardiologii, medicínu, univerzitu, odborné společnosti, komunitu vědců, odborníků, ale i pacientů a mnohých dalších. Není sporu, že nás opustil Pan Profesor..

Nemělo by smyslu shrnovat již řečené a napsané lidmi s mnohem vytříbenějšími stylistickými schopnostmi, než jsou ty moje, na co všechno bychom neměli v souvislosti s Milanem Šamánkem zapomenout, za co bychom mu měli být vděční a proč na něj nikdy nezapomeneme. Ale přesto bych rád něco doplnil. Zpráva o Milanově úmrtí mne hluboce osobně zasáhla. Sám sebe jsem se ptal, proč je ten pocit ztráty tak intenzivní. Napadá mne, že nejvíce mi bude chybět jeden upřímný kamarád. Když jsem Milana poznal, byl světově proslulým profesorem kardiologie, zakladatelem pediatrické části tohoto oboru u nás, osobností stojící za vymýcením nepoznaných vrozených srdečních vad u nás, odborníkem, od něhož se učili kolegové ze všech koutů světa. Navíc vizionářem, který nás učil, že ateroskleróze se musíme bránit od dětského věku a také, díky talentu organizátora, tento koncept u nás úspěšně prosazovat. Já byl začátečník, nadšený, že může s profesorem Šamánkem spolupracovat a učit se od něj. Překvapilo mne, že velmi často říká: „To jsem zažil s kamarádem XY...“ nebo „prof. XY z Japonska/USA/Anglie je můj kamarád“ anebo „... a to je taky můj kamarád“. Říkal jsem si, že to musí být „jenom známí“, protože tolik kamarádů prostě člověk mít nemůže. Navíc nejen v oboru medicíny. Milan měl kamarády úplně všude – ve vědě a medicíně možná nejvíce, ale najdete je v umění, podnikání, obchodě a ... samozřejmě hodně mezi všemi milovníky vína. Uplynulo několik let a měl jsem tu čest se do té vybrané společnosti Milanových kamarádů zařadit a pochopil jsem: to skutečně nebyli známí, ale opravdoví kamarádi, které Milan kolem sebe sdružoval a s nimiž pěstoval upřímná a pevná přátelství jaká umí nabídnout jen čestní a stateční lidé. Takový Milan byl, a tak si ho budu pamatovat já i všichni jeho početní kamarádi.

A proto mi bude Milan Šamánek tolik chybět, a proto na něj budu vždycky myslet s vděčností a úctou.

Michal Vrablík